

Griffinummer : 001471
Repertoriumnummer :
Vonnisdatum : 07.09.2010

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

2456 1.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belg.

2457 2.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belgische.

2458 3.
lerares,
geboren te op
wonende t
Belgische.

Verdacht van: te

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Als (naakte) eigenaars die tot de werken opdracht hebben gegeven.

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 februari 2007 en 15 maart 2007

Op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd zijnde
eigendom van de onverdeeldheid
en _____, ingevolge overlijden van
op 4 april 2007 (volle eigendom) en het overlijden van
op _____ (naakte eigendom)
het rooien van een hoogstamboomgaard, bestaande uit een 70-tal hoogstam
fruitbomen

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige
inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, en thans strafbaar gesteld
zijnde overeenkomstig de artikelen 2, 93, 146, 149, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204
van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening,
zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het
decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003
en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 en de artikelen 2,
36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95 en 112 van het decreet van 27 maart 2009 tot
aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en
handhavingsbeleid,

de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk;

- de heraanplanting van 70 hoogstamfruitbomen;
- het aanplanten van een gesloten haag op de perceelsgrenzen met streekeigen,
inheemse soorten zoals o.a. censteilige meidoorn, wilde kardinaalsmuts, bosroos,
gelderse roos of wilde appel.
- herstel van het weiland waarop de boomgaard stond.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te _____ op 10.02.2010,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 111,91 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;
- Mr. _____ loco Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt beklagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

De strafvordering is vervallen opzichtens beklagde _____, die overleden is op 9 februari 2010.

1.
Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te _____, gekend onder _____.
Dit perceel is gelegen binnen de grenzen van een agrarisch gebied (gewestplan _____, ggek; bij K.B. van 5 april 1977).

2.
Beklaagden worden ervan verdacht tussen 1 februari 2007 en 15 maart 2007 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een hoogstamboomgaard te hebben gerooid.

3.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De door beklaagden uitgevoerde werken blijven vergunningsplichtige werken.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Ten onrechte houden beklaagden voor dat niet is bewezen dat de gerooide bomen beantwoorden aan de voorwaarden zoals werd opgenomen in art. 4.2.1. VCRO. Het volstaat te verwijzen naar de foto's die door de verbalisanten werden gevoegd aan het aanvankelijk proces-verbaal.

De bewering dat deze werken werden uitgevoerd op verzoek van de inmiddels overleden moeder van beklaagden, doet aan de strafbaarheid van deze feiten geen afbreuk.

In casu dient geen bijzonder opzet te worden bewezen; beklaagden dienden op de hoogte te zijn van de regelgeving terzake.

Wegens de ernst en de aard van dit misdrijf en rekening houdende met de vaststelling dat beklaagden niet zijn overgegaan tot het heraanplanten, kan aan hen niet de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend, maar wordt een effectieve bestraffing opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 6 april 2009.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 VCRO.)

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 24 april 2006 een eensluidend advies en ging akkoord met de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur.

De herstellvordering is gegrond nu blijkt dat er in de gemeente veel hoogstamboomgaarden voorkomen en de kwestieuze hoogstamboomgaard essentieel is voor het ecologische evenwicht in de streek en een landschappelijke stapsteen vormde in de vlakke, centonige omgeving.

De argumentatie van beklaagden terzake is niet dienend: de voorgestelde herstelmaatregel is de enige vorm om het landschap en de goede ruimtelijke ordening in haar oorspronkelijke staat te herstellen.

De dwangsom is redelijk en houdt rekening met de ernst van de misdrijven die werden gepleegd in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

V.T.S.v. art.20

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringe **OP TEGENSPRAAK;**

Eerste beklaagde

Stelt vast dat de strafvordering opzichtsens eerste beklaagde vervallen is, gezien diens overlijden op datum van 09 februari 2010.

Laat de kosten van de strafvordering opzichtsens deze beklaagde ten laste van de Belgische Staat.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 100,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **550,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **69,18 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van **25,00 euro**.

Derde beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 100,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 550,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 69,18 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis ger.w., door de het heraanplanten van 70 jonge fruitbomen, het aanplanten van een gesloten haag op de perceelsgrenzen met streekeigen, inheemse soorten en het herstel van het weiland waarop de hoogstamboomgaard stond, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen – verhaalbaar op de beklagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
07 september 2010, alwaar zetelden:

Mevrouw _____, Ondervoorzitter, enige rechter,
De heer _____, Substituut Procureur des Konings,
De heer _____, Griffier.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10